ארבעמלאָזע מאַרש Arbetloze Marsh

מעקסמ: מרדכי געבירמיג

איינס, צוויי, דריי, פֿיר, אַרבעטלאָזע זענען מיר, נישט געהערט חדשים לאַנג אין פֿאַבריק דעם האַמער־קלאַנג, ס'ליגן כּלים קאלט, פֿאַרגערסן, מ'נעמט דער זשאַווער זיי שוין פֿרעסן, גייען מיר אַרום אין גאַס, ווי די גבֿירים פּוסט־און־פּאַס.

> איינס, צוויי, דריי, פֿיר, אַרבעמלאָזע זענען מיר, אָן אַ בגד, אָן אַ היים, אונדזער בעט איז ערד און ליים, האָט נאָך ווער וואָס צו געניסן, מיילט מען זיך מיט יעדן ביסן, וואַסער, ווי די גבֿירים וויין, גיסן מיר אין זיך אריין.

איינם, צוויי, דרײַ, פֿיר, אַרבעמלאָזע זענען מיר, יאָרן לאָנג געאָרבעמ שווער, און געשאַפֿמ אַלץ מער און מער הײַער, שלעסער, שמעמ און לענדער פֿאַר אַ הײַמעלע פֿאַרשווענדער, אונדזער לוין דערפֿאַר אין וואָס? הונגער, נוימ און אַרבעמלאָז.

> אַינם, צוויי, דרייַ, פֿיר, אָט אזוי מאָרשירן מיר, אַרכעַטלאָזע, מריט נאָך מריט און מיר זינגען זיך אַ ליד פֿון אַ לאַנד, אַ וועלט אַ ניע, וווּ עם לעבן מענמשען פֿרייַע, אַרכעַטלאָז איז קיין שום האַנמ, אין דעם נייעם פֿריַען לאַנד.